

føre det; deres Stilling vil ikke væsentlig blive forandret. Om de foretage Forundersøgelser og affige Domme, efterat have foretaget Under- søgelser i alle eller kun i nogle Sager, er i mine Tanker aldeles ligegyldigt. Jeg indrøm- mer naturligtviis, at det er i højeste Grad ønskeligt, at denne Afskillelse gennemføres saa vidt muligt; jeg troer ikke, at den kan gennem- føres i alle Punkter; i visse kan den med Let- hed gennemføres, f. Ex. med Hensyn til Over- formynderi- og Lægsvæsenet samt lignende Forhold. Der er endnu et tredje Punkt, som er af stor Vigtighed, og det er Politivæse- nets Omordning. Det er vistnok hævet over enhver Tvivl, at vi trænge til en ny Politiforordning, men det er ligesaa vist, at det vilde være misligt at indføre den uden en meget moden Overveielse, og om man navnlig foretog meget omfattende og indgribende og kostbare Forandringer, forinden man havde følt sig for; jeg troer netop, at det er ønskeligt, at vi først prøve den Forandring i Retspleien, som indtræder ved Nævning- gers Indførelse, forinden vi ordne Politi- væsenet; thi det vil være langt lettere at see, hvilke Kræfter der vilde behøves for Udførelsen af Domme- og Politiforretninger, efterat Næv- ningerne ere indførte, end naar disse Foran- dringer skulde indføres forud for Nævningerne. Det Samme gjælder forøvrigt tildeels ogsaa med Hensyn til den nye Straffelov; naar man gav Straffeloven, før Nævningerne vare ind- førte, kunde det let være, at man greb feil, me- dens man upaatvibelig vil gaae sikkrere til- værks, naar man først efter Nævningernes Ind- førelse foretog Forandringen. Det er derfor, at jeg har troet, at den Tid kunde være kom- men, da det var rigtigt at indbringe Lovforslag i disse Retninger. Som allerede bemærket, maa jeg forbeholde mig at udvillie Sagens hele Stilling og alle de raadende Principer, naar den 1ste Behandling kommer, idet jeg her har troet at burde indskrænke mig til blot at an- tyde, at Tidspunktet ikke er ubetimeligt. Hvad jeg her har sagt om den første Lov, gjæl- der ogsaa om de andre Love, som jeg saaledes tillader mig at indbringe.

Formanden: Lovforslagene ville nu blive trykte og ombeelte til d'Frr. Medlemmer.

Man gik derpaa til det næste Nummer paa Dagsordenen:

Folketingsmanden for Svendborg Amts 6te Valgfreds indbringer:

- a) Forslag til Lov, indeholdende nogle Forandringer i Anordningen af 24de October 1837, §§ 17 og 18.
- b) Forslag til Lov om Superficiair- Bøndergodsets Overgang til Arve- fæste.

J. M. Hansen: Det er et af Grund- lovens Bud, at Communerne skulle have Ret til under Statens Tilsyn selv at styre deres Anliggender, og man skulde jo derfor have ventet, at de forskjellige Ministerier, vi have havt siden Grundlovens Givelse i 1849, vilde til de forskjellige Tider, hvor Leilighed gaves, have gjort Skridt til at komme dette Grundlovens Bud indøde, navnlig med Hensyn til Kjøbstæderne. Dette er imidlertid ikke steet; den Umyndig- hedstilstand i communal Henseende, hvorunder Kjøbstæderne leve, have de levet under siden 1837, da der udkom en Anordning, som endnu er gjældende for Kjøbstadscommu- nerne. Landcommunernes Stilling har i saa Henseende været bedre, idet de allerede under Absolutismen ved Anordningen af 13de August 1841 fik en saadan Myndighed, at der ikke var tillagt Herredsfogden nogen som helst Indflydelse paa de enkelte Sognecommuners Beslutning om deres communale Anliggender; der var kun givet denne en Ret til at møde, naar han selv fandt Anledning dertil, og han havde da ingen anden Myndighed end enhver anden enkelt Sogneforstander, idet han havde Sæde og Stemme lige med dem i Sogne- forstanderskabet; men selv denne Stemmeret blev ham betagen ved Loven af 22de Marts 1855, hvorefter hans Stilling forøvrigt blev den samme, saa at han, naar han fandt for godt, kunde være tilstede i Sognefor- standerskabet, men uden at have Stemme i disse Samlinger. Hvad derimod Kjøbstæderne angaaer, forholder det sig, som sagt, ander- ledes; ifølge Anordningen af 1837 have Kjøb- stædernes Borgerrepræsentantskaber ikke nogen Myndighed, naar de ikke ere saa helbige